

ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Η εορτή της Μεσοπεντηκοστής.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος
τοῦ Ζηλωτοῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι

πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἔρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ώρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
 εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
 ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
 γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
 οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
 τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
 ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
 πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
 ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
 αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
 αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
 κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
 εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
 αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν

τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,

ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός.

• Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν

ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
 συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
 τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
 ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
 παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
 μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
 τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
 καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν
 παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
 καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
 ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
 ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
 ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
 ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
 μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
 σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

**Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος δ' Κύριε,
ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ
σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως,
Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων,
καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας,
ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς
δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν
προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς,
Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ' Κύριε, ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ
σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως,
Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων,
καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας,
ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς
δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν

προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς,
Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ'.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών,
εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ
Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνιοι
ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ
ἐκπλύνοντα Πνεύματι ῥύπον
χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται
πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἐκατέρων
εὐφρόσυνον μεσότητα.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦχος δ'.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών,
εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ
Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνιοι
ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ
ἐκπλύνοντα Πνεύματι ῥύπον
χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται
πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἐκατέρων
εὐφρόσυνον μεσότητα.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος δ'.

Ἦγγικεν ἡ τοῦ Θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντα, ὡσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος δ'.

Ἦγγικεν ἡ τοῦ Θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντα, ὡσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, καὶ Θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια, ἐν ᾗ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, **Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
 Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.****

Ἑσπέρας προκείμενον.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
 κατεσκήνωσεν.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

**Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Δ', 2 ς', 2 Ε', 4).**

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιών ἐξελεύσεται
 νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ,
 καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν, καὶ
 ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἕως εἰς γῆν μακράν.
 Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος
 τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα
 ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν
 αἰῶνα, τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ·

Ἀκούσατε βουνοί, καὶ φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διελεγχθήσεται γὰρ μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, λέγων· Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε; ἀποκρίθητί μοι. Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών. Λαός μου, τί ἐβουλεύσαντο κατὰ σοῦ οἱ ὑπεναντίοι; εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν, καὶ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ, τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεος, καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου; Διότι ἐν ἰσχυί μεγαλυνθήσεται Κύριος, **καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΝΕ', 1).

Τάδε λέγει Κύριος· οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς, οἶνον καὶ στέαρ, ὅτι, τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ ὑμῖν· Λαός μου, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς

ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε,
ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Λαός μου,
ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ
ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ
ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου,
εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς
ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν
διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐπικαλέσεσθε,
ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζητέ μοι, ἀπολειπέτω ὁ
ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ
ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ
ἐπιστρέφητε πρὸς με καὶ ἐλέησω ὑμᾶς
καὶ ἀφήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν· οὐ γὰρ
εἰσὶν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ
ὑμῶν, λέγει Κύριος, ἀλλ' ὥσπερ ἀπέχει ὁ
οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτω ἀπέχει ἡ
ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ
διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου.
Ὡς γὰρ ἐὰν καταβῆ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἑκεῖθεν,
ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ
βλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι,
καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ
ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός
μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν,
ἕως ἂν συντελεσθῆ πάντα ὅσα ἠθέλησα,
καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ
ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ
ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε·
τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται

προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα
 τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς
 κλάδοις αὐτῶν, καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς,
 ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς
 κονύζης, ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται
 Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον
 αἰώνιον, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος
 Ἰσραήλ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. θ', 1)

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ
 ὑπήρξε στύλους ἑπτὰ, ἔσφαξε τὰ
 ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς
 κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ
 ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.
 Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους,
 συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος
 ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ἴσος ἐστὶν ἄφρων,
 ἐκκλινάτω πρὸς με, καὶ τοῖς ἐνδεέσιν
 φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν
 ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν.
 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε, καὶ
 ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ
 κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὁ
 παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ
 ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ,
 μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ
 ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε
 κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε
 σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ
 ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται, γνώριζε

δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι.
 Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλή
 Ἁγίων, σύνεσις, τὸ δὲ γνῶναι νόμον,
 διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ
 τρόπῳ πολὺν ζήση χρόνον καὶ
 προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Ὁ διάκονος:

- Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων

τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**
- Ἔ**τι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς**
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
 δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
 ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
 εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
 Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Ἄγγελον** εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην** καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ** καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον** τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ** τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας**, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

**ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Στιχηρὰ ἰδιόμελα Ἦχος α', Ἰωάννου
Μοναχοῦ.

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν
 μεσότης, ἐν ἧ Χριστός, παραγυμνώσας
 ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, Παράλυτον
 συνέσφιξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης
 ἐξαναστήσας καὶ θεοπρεπῶς
 θαυματουργῶν ἐν ὀστρακίνῳ σώματι,
 τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώνιον
 ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
 ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον
 κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ
 κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ..

Ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ,
 μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ
 ἐλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς
 Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν
 παρρησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν,
 ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω ὕδωρ
 ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα,
 ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι ποταμοὶ
 ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς
 αἰωνίου. Ὡ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς
 εὐσπλαγχνίας σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν·
 Δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ
 αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
 τῆς γῆς.

Ἦχος β'.

Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ
 Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέγων
 τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· ὁ διψῶν
 ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὕδωρ
 ζωηρόν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς
 τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ
 ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει
 τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'.

**Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου
 Σωτήρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος
 οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς;
 ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ
 κατασκευάσασα τὸν κόσμον· Δόξα σοι.**

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
 κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
 οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
 ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
 λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
 δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἰηχος πλ. δ'.

**Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι. (γ).**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰσακεῖμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου(τῆς ἡμέρας), οἷ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Η εορτή της Μεσοπεντηκοστῆς.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος
τοῦ Ζηλωτοῦ.

ΟΡΘΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**
Ἀμήν.

Ἦχος πλ. α'.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς**

πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· **διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵνα ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ
β')**.

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ

τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
 ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
 σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς
 μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
 συνέτριψας.
 τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
 σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην
 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

**Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
 τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.**
 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
 ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
 οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
 προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
 εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
 προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
 κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
 ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
 μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
 τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
 ἐπορευόμην.
 ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
 ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
 σαρκί μου·

έκακώθην καὶ έταπεινώθην ἕως σφόδρα,
 ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
 μου.

Κύριε, ἔναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
 μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
 ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἔταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
 ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
 μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
 ἔναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
 ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
 μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
 ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
 ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
 αὐτοῦ ἔλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
 Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
 μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
 ἐμὲ ἐμεγαλορῶρημόνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι
 διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.
 μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, **Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.**

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
 ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου **Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.**

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
 ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.
 οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.
 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς

μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·
 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, **ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.**

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

**Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,**

κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
 ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
 σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
 πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὄλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῆ ἐπιλελησμένη;
 κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρῶτ' ἡ προσευχὴ μου προφθάσει σε.

ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαὶ σου, οἱ
 φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
**καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.**

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102.

**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
 πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
 αὐτοῦ·**

**εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
 ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
 αὐτοῦ·**

**τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
 σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
 σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς·**

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν

ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
 ἄετοῦ ἢ νεότης σου.
 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
 πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
 αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη

αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
 θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
 αὐτοῦ· **εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
 Κύριον.**

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

**Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου·**

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,

ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
 ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς
 αἰῶνος·
 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
 ἔμοι ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων.
 διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 (διάψαλμα).
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον.
 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός
 σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
 θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ

δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με
ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ

ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι. (γ).

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἔτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου**

**Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.**

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἦχος
δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν
λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ
ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν·
Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην;
ἐορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησίᾳ·
Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
παράνομοι. (Δίς).**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἦχος
πλ. Α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

**Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ
ἐστηκώς, ἐορτῆς μεσαζούσης,
Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις
προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν
παρρησίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεύς ὢν καὶ
Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν
δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ
μέγα ἔλεος. (Δίς).**

**Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς**

σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
 ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
 προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
 Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
 Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
 παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
 ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
 γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **θανάτῳ**
θάνατον ὤλεσεν.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
 διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
 δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
 νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
 καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
 μου.
- ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
 ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι.

- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες.

Κανὼν α', Ὡδὴ α', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός.

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος,
ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας
Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί,
τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐτροπώσατο».

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα,
θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν
ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ
λαμπρότητες, ἀγαθοδότης ἀναβρύουσαι.

Ἐπέστης μαρμαρυγὰς Θεότητος,
ἐξαποστέλλων Χριστέ, τῆς ἐορτῆς ἐν
μέσῳ προφανῶς· ἐορτὴ γὰρ χαρμόσυνος,
τῶν σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας
ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ
ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας

ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων
ὑψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ σὰρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ
εἶδε Δέσποτα, ἀλλ' ὡς συνέστη ἄνευθεν
σπορᾶς, τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο,
ἀκολουθία φύσεως ὑπερουσίως μὴ
δουλεύσασα.

**Κανὼν β', Ὡδὴ α', τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος πλ.
Δ' Θάλασσαν ἔπηξας.**

Ἔθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ
ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ
διέρρηξε τοῦ Ἄδου καὶ νεκροὺς
ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ
λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς
ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον
μετελθὼν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς,
μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἶμα, καὶ
νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο
δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτήρ τῇ ἀφάτῳ
σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς
ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς
ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων
ἐκοπίασας Σωτήρ μου, καὶ ἐκὼν
ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως

ὑπείκων, καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί,
τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ
ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας
ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς
διψῶσιν ἐπηγγείλω· Σὺ εἶ, Σωτήρ, ὁ Θεός
ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν
τῷ ὀνόματι τῷ σῶ.

Δόξα

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα,
Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν
συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναΐδιον Υἱῶ,
τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν
ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμνῶν, ἀνάρχου
Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μόνη ἐχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον,
Θεογεννητορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ
ἐκήησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος
ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας
λυμανθείσης, τοῦτον ἀγνή, ὡς Υἱόν σου
καὶ Θεόν, **ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς
ποιμνης σου ἀεὶ.**

Καταβασία.

**«Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν
ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ καὶ λαὸν
διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες
αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας·
Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὠδὴν
ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ».**

Κανών α', Ὠδή γ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός.

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
 Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
 καταφυγή καὶ στερέωμα».

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς
 πηγὰς ἤνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος,
 ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι
 προφανῶς ἔλεγες· ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα
 δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου
 γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς
 δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς
 εὖσπλαγχνος.

Κανών β', Ὠδή γ', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ. Δ'
Ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
 Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης·
 ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται,
 μεσοῦσης τῆς νομικῆς ἑορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι·
 Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὄνπερ ἐκάλουν οἱ
 Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ
 κόσμον ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί
πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν
Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας,
τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα ...

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ
οὐσίας, ὑμνοῦμεν ἀναρχον τὸν Υἱόν σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς
ἓνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Εἷς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σὰρξ
ὠράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν,
οὐδὲ φλέξας τῆς τεκούσης **τὴν ἀφθορον**
γαστέρα, Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Καταβασία

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου,
ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα
μου, **εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου**».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.**

Ἐστηκῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ,
μεσαζούσης ἐνθέως τῆς ἑορτῆς, ὁ διψῶν,
ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω·
ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ Θείου
νάματος, ποταμούς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει
δογμάτων μου, ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ
τὸν σταλέντα, ἐκ Θείου Γεννήτορος, μέτ'
ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν
σοι· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι
πλουσίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς
φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ' Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς
ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ,
καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ
νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου,
δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει,
τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς
αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου
σου Δέσποτα βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ
τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστέ
ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
αἰτούμενοι, **καταπέμψαι πλουσίως τοῖς
δούλοις σου.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός.**

«Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη
ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ῥήξας θανάτου τὰς πύλας τῇ σῆ δυνάμει,
ὁδοῦ ζωῆς ἐγνώρισας τῆς ἀθανασίας,
πύλας δὲ διήνοιξας, τοῖς πίστει
κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου,
Κύριε.

Τὴν μεσότητα τῶν ὄλων, καὶ τέλος ἔχων,
καὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἄναρχος
περιδεδραγμένος, ἔστης ἐν τῷ μέσῳ,

βοῶν· Τῶν θείων θεόφρονες, δεῦτε
δωρεῶν ἀπολαύσατε.

Ὡς Θεὸς καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν,
ὡς δυνατὸς τὸ κράτος καθελῶν τοῦ
θανάτου πέμπειν ἐπηγγείλω Χριστέ, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ Πατρὸς
προερχόμενον.

Θεοτοκίον

Νέμεις πλουσίως τὴν χάριν, τοῖς σὲ
ὑμνοῦσι, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα
προαιωνιον Λόγον, Μητέρα ἀπειρόγαμε,
παισμάτων τὴν ἄφεισιν, **τούτοις
αἰτουμένη πανάχραντε.**

**Κανὼν β', Ὡδὴ δ', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ.
δ' Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ.**

Εἰ Μεσσίαν δεῖ ἐλθεῖν, ὁ δὲ Μεσσίας
Χριστὸς ἐστι, παράνομοι; τί ἀπιστεῖτε
αὐτῷ; ἰδοὺ παραγένονε, καὶ μαρτυρεῖ ἃ
αὐτὸς ποιεῖ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε,
Παράλυτον λόγῳ συνέσφιγξεν.

Μὴ συνιέντες τὰς Γραφάς, πλανᾶσθε
πάντες ὑμεῖς Ἑβραῖοι ἄνομοι· ὄντως γὰρ
ἦλθε Χριστὸς, καὶ πάντας ἐφώτισε, καὶ ἐν
ὑμῖν ἔδειξε πολλὰ σημεῖα καὶ τεράστια,
καὶ μάτην ἀρνεῖσθε τὴν ὄντως ζωὴν.

Ἐν ἔργον ἔδειξα ἡμῖν, καὶ πάντες ἤδη
θαυμάζετε, ἀνέκραζε τοῖς Ἰουδαίοις

Χριστός, ὑμεῖς περιτέμνετε, καὶ ἐν
 Σαββάτῳ ἄνθρωπον, φησὶν, ἐμοὶ δὲ τί
 ἐγκαλεῖτε λοιπόν, ἐγείραντι λόγῳ
 Παράλυτον;

Ἔργα ἐποίησα πολλά, καὶ διὰ ποῖον
 ἔργον λιθάζετε με; τοῖς Ἰουδαίοις
 Χριστός, ἐλέγχων ἀνέκραζεν· ὅτι
 ἄνθρωπον ὑγιῆ ὄλον λόγῳ ἐποίησα; μὴ
 κρίνετε κατ' ὄψιν ἄνθρωποι.

Ἐν Ἀποστόλοις ἐνεργῶν, καὶ ἐν
 Προφήταις αὐτὸς ἐπαναπαυόμενος, μετὰ
 τοῦ Πνεύματος, τὸ ἄχραντον γέννημα,
 τῆς πατρικῆς φύσεως Χριστέ, τὰ ἔθνη
 πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἀνῆγες τῶν **σημείων**
σου.

Δόξα ...

Τριάς ἀμέριστε μονάς, ἀναρχε Πάτερ,
 Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἢ ἐν μονάδι Τριάς,
 ὁμότιμε, σύνθρονε, ζωοποιέ, ἄκτιστε
 Θεέ, σῶζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ
 ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἡ ἐν γαστρὶ σου τὸν Θεόν, ἀπεριγράπτως
 χωρήσασα Θεόνυμφε, Παρθενομῆτορ
 ἀγνή μὴ παύση πρεσβεύουσα ὑπὲρ
 ἡμῶν, ὅπως διὰ σοῦ ῥυσθῶμεν τῶν
 περιστάσεων· **πρὸς σὲ γὰρ αἰεὶ**
καταφεύγομεν.

Καταβασία.

«Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς
ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν
παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· Ἀπὸ
Θαιμὰν ἤξει ὁ Θεός· Δόξα τῇ δόξῃ σου
Χριστέ, **δόξα τῇ συγκαταβάσει σου**».

Κανὼν α', Ὡδὴ ε', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός.

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφων, ἐκ
ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει
ἀνυμνοῦντάς σε».

Τῶν θείων ἑορτῶν, τὴν μεσότητα
φθάσαντες, τὸ τέλειον τῆς ἐνθέου,
ἀρετῆς ἐξασκῆσαι, σπουδάσωμεν
θεόφρονες.

Ὡς ὄντως ἱερὰ ἡ παροῦσα πανήγυρις·
μεσότητα τῶν μεγίστων, ἑορτῶν γὰρ
ὀρίζει, καὶ λάμπει ἀμφοτέρωθεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἀρχαγγελικὸς οὐκ ἰσχύει νοῆσαι
σου, τὸν ἄφραστον ἐκ Παρθένου, καὶ
πανάχραντον τόκον, **Σωτήρ μου**
πολυέλεε.

Κανὼν β', Ὡδὴ ε', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ. δ'
Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θαύμασι κατεκόσμησας, τούς,
Ἀποστόλους σου, τέρασιν ἐμεγάλυνας

τοὺς Μαθητὰς ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ,
δοξάσας Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ δοὺς αὐτοῖς
τὴν βασιλείαν σου.

Ἄπαντα κατεφώτισαν, τῆς γῆς τὰ πέρατα
θαύματι καὶ διδάγμασιν οἱ Μαθηταί, καὶ
ποικίλοις τρόποις, τὸν λόγον κηρύξαντες,
Χριστὲ Σωτὴρ τῆς βασιλείας σου.

Αἴνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου,
ὕμνον σοι δὲ προσάγομεν, τῷ δι' ἡμᾶς
ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ κόσμον φωτίσαντι
καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

Δόξα ...

Δόξα σοι Πάτερ ἅγιε, Θεὲ ἀγέννητε, δόξα
σοι Λόγε ἄχρονε μονογενές, δόξα σοι τὸ
Πνεῦμα, τὸ θεῖον καὶ σύνθρονον, καὶ
ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Υἱῷ.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα,
ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐξ οὗ πᾶς ὁ
τρώγων, οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν, ὁ τοῦ
παντὸς Θεογεννήτορ τροφεύς.

Καταβασία.

«Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν».

Κανὼν α', Ὡδὴ ς', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς.

**«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων
λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ
τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».**

Μεσίτης, Πεντηκοστῆς, ἐφέστηκε
σήμερον, ἔνθεν τοῦ θεοῦ μὲν Πάσχα,
θειοτάτῳ φέγγει καταυγασθεῖσα, ἐκεῖθεν
δέ, τοῦ Παρακλήτου λάμπουσα χάριτι.

Ἐλάλεις, ἐν τῷ ναῷ Χριστὲ παριστάμενος,
τῶν Ἰουδαίων τοῖς δήμοις, τὴν οἰκείαν
δόξαν ἀποκαλύπτων, καὶ προφαίνων, τὴν
συμφυῖαν πρὸς τὸν γεννήτορα.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μου, προστασία καὶ τεῖχος
ἀκράδαντον, τῶν κοσμικῶν με
σκανδάλων, λυτρουμένη μόνη
Θεογεννήτορ, καὶ ταῖς θείαις,
φωτοχυσίαις καταλαμπρύνουσα.

Κανὼν β', Ὠδὴ ς', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ. δ' Ὡς ὕδατα θαλάσσης.

**Ὁ πάντα περιέπων τὰ πέρατα ἀνῆλθες
Ἰησοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς
ὄχλους, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς
ἐορτῆς μεσοῦσης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.**

Ἀνέπτυξας τὰ χεῖλη σου Δέσποτα,
ἐκήρυξας τῷ κόσμῳ, τὸν ἄχρονον Πατέρα
καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ συγγενές

ἀμφοτέρων, φυλάττων, καὶ μετὰ
σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, τοῖς
ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου ἰάσεις
τελῶν Σωτὴρ καὶ σημεῖα, Παράλυτον
ἀνορθῶν, λεπρούς καθαίρων, καὶ τοὺς
νεκρούς ἀνιστῶν.

Ὁ ἀναρχος Υἱός, ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ
καθ' ἡμᾶς, ἐνηνθρώπησε, καὶ μέσον τῆς
ἐορτῆς ἐδίδασκε λέγων· Προσδράμετε τῇ
πηγῇ τῇ ἀενάω, ζωὴν ἀρύσασθαι.

Δόξα ...

Τὴν μίαν ἐν Τριάδι Θεότητα, οὐσίαν
τρισυπόστατον ἄκτιστον, ἀμέριστον
πάντες δοξολογοῦμεν, Πατέρα, καὶ τὸν
Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὡς τρία οὐσαν
καὶ ἓν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε,
Παρθένον καὶ Μητέρα δοξάζομεν, σέ
μόνην ἀγνή Θεόνυμφε Κόρη· ἐκ σοῦ γὰρ
ὄντως Θεὸς ἐσαρκώθη, ζωοποιήσας
ἡμᾶς.

Καταβασία.

«Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ
κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· διό, ὡς
Ἰωνᾶς σοι κραυγάζω Λόγε· **Ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε
Κύριε**».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
Σταυρῷ.**

Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ
τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς
τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός·
Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας·
ὄθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς
ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι

ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγή τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν,
πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν
αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον
καρποφόρων ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι,
τοῦ προσέρχου πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ
πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι,
ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν
ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου
Ἔγερσιν παρέχων ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ
ὑψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς
Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ
Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγή
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῆς Ἰ' τοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχοι.

Ἔοικε Χριστὲ τοῦτό σοι Σίμων λέγειν.
Ζηλῶν πάθος σόν, καρτερῶ Σταυροῦ
πάθος.

Ἐν ξύλῳ ἀμφετάθη Σίμων δεκάτη
μεγάθυμος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων, Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου, καὶ
Κυπρίνου.

Στίχοι.

Ὁ Φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει,
Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θεῖον εὐρατο στέφος.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.**

Στίχοι.

Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως,
Ἐν ἡσυχία πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

**Ὁ ὄσιος πατήρ ἡμῶν Λαυρέντιος ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.**

**Τῆ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς
Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζομεν ἐορτήν.**

Στίχοι.

Ἐστὼς διδάσκει τῆς ἐορτῆς ἐν μέσῳ.
Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων
μέσον.

**Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστε ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.**

Καταβασίαι ἤχος πλ.δ' ᾠδὴ α'.

**Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι
τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ καὶ λαὸν διέσωσας
ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς
ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας Ἴσσωμέν σοι
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾠδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν
πολέμοις κραταιῷ.**

ᾠδὴ γ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
 ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου,
 ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα
 μου,.....**εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.**

ὠδὴ δ'.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς
 ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν
 παρουσίαν σου, διὸ καὶ ἀνέκραζεν, ἀπὸ
 Θαιμὰν ἤξει ὁ Θεός, Δόξα τῇ δόξῃ σου
 Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ὠδὴ ε'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
 ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά
 σου ὀνομάζομεν.

ὠδὴ ς'.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ
 κύματα τοῦ βίου χειμάζει με, διό, ὡς
 Ἴωνᾶς, σοὶ κραυγάζω Λόγε, Ἀνάγαγε ἐκ
 φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ὠδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ
 φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ
 ἐπιστασία, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον,
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὠδὴ η'.

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ τὸν ἐπὶ θρόνου
 δόξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν
 ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε,

ὕμνεϊτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.

Κανὼν α', Ὠδὴ θ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἦχος δ' Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται
Ὁ Εἰρμός.

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ
ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος
ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας
φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν».

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ
μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους
φυλάττειν διαφερόντως πάντες,
σπουδάσωμεν, ὅπως ἁγίου Πνεύματος,
τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Σύ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν
ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν,
ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ
Πατρὶ προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου
λύσας πόλεμον.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν
ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει,
τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου

μορφῆς καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον
ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς
ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ
πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις
καταγεραίρομεν· **σὺ γὰρ τὴν
ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.**

**Κανὼν β', Ὡδὴ θ', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ.
δ' Ἀλλότριον τῶν μητέρων.**

Τῆς ἐορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων,
ἀνῆλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου,
καὶ ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ
Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε
γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Ἰάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτῆς μου
πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα,
φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς
ἀσθενοῦντας, ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο,
τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ λυτρωτῆς
μου, ἐλέγχων ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε κατ'
ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε·
καὶ γὰρ ὁ νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ
περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα
ἄνθρωπον.

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς
σου, Σωτὴρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχες,
ἀποστείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρῦσαι τὴν
δόξαν σου· οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυττόν
σου τὴν Ἀνάστασιν, τὴν χάριν καὶ τὴν
σάρκωσιν.

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ,
μήπως λυθῆ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε,
ὅτι ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγιῆ λόγῳ;
κατὰ τὴν σάρκα ὑμεῖς κρίνετε φησὶ τοῖς
Ἰουδαίοις Χριστός!

Ὁ τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ,
τὴν ξηρανθεῖσαν πάλαι γῆν τῆς ἐμῆς
καρδίας, ἰασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με
καρποφόρον, ἵνα ἐργάσωμαι κἀγὼ
Σωτὴρ, καρπούς ἐν μετανοίᾳ θερμῇ.

Λεπρῶσάν μου τὴν καρδίαν
ἀποκαθάρας, καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ
ὄμματα φωτίσας, ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου,
κείμενον ἀνόρθωσόν με, ὡς τὸν
παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ
κατακείμενον.

Δόξα ...

Ἄλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν,
τὴν ἀναρχὸν Τριάδα Πατέρα καὶ Υἱόν τε,
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον
παντοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος
ἡδρασταί, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομῆτορ,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν
Ζωοδότην ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ
τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. Αὐτὸν δυσώπει
παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καταβασία.

**Ἄλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ
ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα, ἐπὶ
σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ὠκονομήθη, διό
σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως
μακαρίζομεν.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν**

ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάρια ἦχος γ' Ὁ οὐρανὸν
τοῖς ἄστροις.**

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων
δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψη,
εὐσπλαγγνε μόνε οἰκτίρμον. **(Δίς)**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148) Ἦχος δ'.

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **(Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.)**

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **(Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.)**

Στιχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150).

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἦχος δ' – Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀίδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες, Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Στίχ **Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.**

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀίδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες, Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Στίχ. **Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.**

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς, Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε, ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα, ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου, τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοὶ καὶ
παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ
ἀχάριστον, τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν,
ξυλίνῳ ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν,
Ἱερεμίαν ἐνέβαλον, τὸν δὲ Κύριον, ἐν
Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων' Τὸν ναὸν
ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ
πιστεύσομεν.

**Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... δ'Ἦχος δ'
Ἀνατολίου.**

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ
μέσον τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς,
γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ
Θεοῦ, ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν
Ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας
τυχεῖν.....τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα**
ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.
- **Ἕμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,**
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.

- Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.
- **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.**
 - Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.
- **Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.**
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**
 - Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

- **Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Ἐπίκουρε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.**
- **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**
- **Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.**
- **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας, ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Η εορτή της Μεσοπεντηκοστής.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος
τοῦ Ζηλωτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καί τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καί τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καί φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ

ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
 συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
 σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

“Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
 δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ
 ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
 σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
 καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ
 ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β' Ἦχος ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, **συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν.

Σοφία Ορθή.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας, ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Του Αγίου του Ιερού Ναού.

**Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
Σταυρῷ.**

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης,

ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης,
 πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ
 Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε,
 ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι
 προσπίπτομεν,
 καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς
 σου δώρησαι ἡμῖν·
σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπὸ
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
 Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν

ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὀσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ
Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας
Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον,
κάκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ
ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν
ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ
ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιπεπατῆκει.
Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς
ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει
τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ·
ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. καὶ
ἤλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες
ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν
αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ
ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς
ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία,
τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ
ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ
Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν,
ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας
ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.
Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας
καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια

αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον
κράζοντες καὶ λέγοντες· ἄνδρες, τί ταῦτα
ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν
ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς
ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ
τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς
παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ
ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·
καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν
ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς
διδούς καὶ καιροὺς καρποφόρους,
ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς
καρδίας ὑμῶν. **Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις
κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν
αὐτοῖς.**

Ἀλληλούϊα (γ').

**Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ
ἰσχὺς αὐτοῦ.**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι αγαθός.

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
(Ἰω. ζ' 14-30).

Τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκεν. Ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλη τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἑαυτοῦ λαλῶ. Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθὴς ἐστὶν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; Καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. Διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν,
 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;
 καὶ ἴδε παρρησία λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ
 λέγουσιν· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ
 ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἀλλὰ
 τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς
 ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν
 ἐστίν. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων
 ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων, Κάμὲ οἴδατε καὶ
 οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ
 ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας
 με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν,
 ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κάκεῖνός με
 ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι,
 καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν
 χεῖρα, ὅτι οὕτω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
 σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ

πανσέπτω ναῶ τούτω, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον

ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν

προκοπήν βίου καὶ πίστεως καὶ
 συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
 πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
 λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
 ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
 μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
 βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
 φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
 ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
 καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
 ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
 ἀποθώμεθα μέριμναν.

**Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
 ὑποδεξόμενοι.**

Ἡ Εἴσοδος τῶν Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
 δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
 Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δῶρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον

Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**+ Ειρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- **Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**
- **Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.**
- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**

- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ

κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

**Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, τοῦ
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Ἄμην.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
 ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
 καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
 Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
 Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
 Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
 Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

ἦχος πλ.δ'.

**Ἄλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ
 ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα, ἐπὶ
 σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ὠκονομήθη, διὸ
 σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως
 μακαρίζομεν.**

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους

καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
 τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
 καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
 ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
 ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
 πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
 θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
 εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
 Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
 τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
 Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
 τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
 Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ

Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

**Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ**

**εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.**

Κοινωνικόν. εἰς ἦχον δ'.

**Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου
τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ,
εἶπεν ὁ Κύριος.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ___
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.

Ἄμήν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

**Ἀντί του εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
Ἄπολυτίκιον Ἦχος α'.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

**Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἁγίων μυστηρίων σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἄλληλουϊα,
Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος **(ἐκ γ')**.

Ἀπόλυσις.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ

ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
 τῆς
 παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
 αὐτοῦ
 Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
 ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων
 Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
 τιμίου,
 ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
 Βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ
 πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
 ἰδρυτοῦ καὶ
 προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς
 Κύπρου, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ Ἁγίου**
τοῦ
Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν
 Ἀγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, **ὡς ἀγαθός καὶ**
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας,
καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.